

‘Het was gewéldig!’

Pompstation Andijk bestaat vijftig jaar. Om dat te vieren werden oud-medewerkers Dik Mulder (79), Pier Post (76) en Nico Lute (74) bij PWN uitgenodigd voor een lunchpauzelezing.

De lunchpauzelezing is al even bezig als zich een patroon begint te ontwikkelen. Dik Mulder schiet in de lach, kijkt naar degene die aan het praten is en vraagt in woord en gebaar om de microfoon. Meestal krijgt hij zijn zin. Wat volgt is een grap, maar misschien nog wel gemakkelijker dan de grap is Mulder zelf; nog voordat hij zijn laatste zin uitspreekt, schiet hij zelf

namelijk het hardst van allemaal in de lach. Kijkend naar dit tafereel, met op de achtergrond archiefbeelden van het pompstation in Andijk, zie je het drietal moeiteloos voor je, vijftig jaar geleden.

TROTS

In maart 1967 betraden Mulder, Post (beiden machinist) en Lute (chemisch analist) een kaal gebouw,

uit de grond gestampt omdat er een tekort aan water bij de duinwaterbedrijven was ontstaan. De oplossing: een oppervlaktewaterbedrijf in Andijk. Een compleet nieuwe wereld voor Mulder en Post, die voorheen in de vaart werkten. Alleen Lute had ervaring met het zuiveringsproces. ‘Vragen, vragen, ogen open en kijken, kijken’, zegt Mulder, op de vraag hoe hun begin

destijds verliep. ‘We waren technische mensen van de vaart, maar chemicaliën, chloor? Wisten wij veel.’ Post: ‘Daar ben ik misschien nog wel het meest trots op, dat we het in al die jaren altijd gefikst hebben.’ Ga maar na: de mankracht is anno 2018 niet te vergelijken met de tijd dat Mulder, Post en Lute werkten. Bij problemen moest je vaak ter plekke een oplossing

bedenken, en zo niet dan toch. ‘Dat ging niet altijd goed, natuurlijk’, aldus Post. Dan grijnzend: ‘Ik heb vaak moeten rennen.’

HELIKOPTER

De anekdotes vliegen in het rond, er wordt gedold met oud-collega’s in het publiek, eigenlijk zijn de mannen alleen even stil als er op het grote scherm naast het podium archiefbeelden voorbijkomen. Moeiteloos sommen ze op wat we op de foto’s zien. Het brengt ze onder meer terug naar die ene keer dat ze een rampenplan oefenden. De denkbeeldige gaswolk stroomde van de dijk af naar beneden naar het dorp. Toen de brandweerauto onder aan de dijk stond, zag Lute het al fout gaan. Ze moesten te voet verder naar boven, maar de afstand die de man in het gaspak moest overbruggen naar de fabriek was veel te groot. Zulke hiaten in een rampenplan, dat kun je je nu toch niet meer voorstellen?’

Het mag dan een andere tijd geweest zijn, ook vijftig jaar geleden had je marketingstunts. Bij het zien van een foto van een helikopter, gemaakt tijdens de opening van het pompstation in 1968, lijkt het alsof de helikopter de schuif tussen het IJsselmeer en het spaarbekken opentrekt. Het drietal schiet in de lach. ‘Dat was voor de show, dat gebeurde allemaal elektrisch’, zegt Mulder.

RONDLEIDING

Aan het eind, de lezing is dan al een kwartier uitgelopen, krijgen de mannen de vraag of ze nadien nog weleens in de fabriek zijn geweest. Het drietal kijkt elkaar aan. Hun lichaamshouding verradt teleurstelling.

<< Archiefbeelden van de bouw en opening van Pompstation Andijk. Foto rechtsonder: de opening werd verricht door prins Claus in 1968.

Van 700 naar 24 miljoen m³ drinkwater

In 1968 stonden twaalf PWN’ers voor de belangrijke taak om van oppervlaktewater zuiver, lekker en kwalitatief hoog drinkwater te maken. Geen gemakkelijke opgave. Pompstation Andijk, in het begin goed voor 700 m³ water, veranderde met de jaren in het grootste proefstation van Europa. Nu, vijftig jaar later, zuivert PWN jaarlijks 24 miljoen m³ water uit het IJsselmeer tot drinkwater.